

BODIL ENGERS

★ 31.3.1955 + 29.9.2003

stenensfortælling

Hans Jacob Hansen afslutter her serien "stenens fortælling" med prosadigtet om kollegaen, sognepræst Bodil Engers. Seriens 5 artikler kan læses på aalborgdomkirke.dk

BODIL ENGERS
1955 - 2003

Et navn

To årstal

Kort udsagn om levet liv

*Man kan ikke tale med de døde
heller ikke til dem (selv om det ofte er prøvet)*

*En varm forårsdag på græsplænerne ved højskolen
brainstorming, revywise om dagens teologiske foredrag
Bodil liggende på maven med papiret foran sig
fuld af ideer, rim, livslyst
præsentationen af det færdige resultat
(melodi: "Kun én dag, et øjeblik ad gangen")
havde Bodil som forsanger
- det var, hvad hun var: Forsanger!
Hun kunne få folk til at glemme sig selv
syngede med for sangens skyld, for musikkens skyld
for at hylde alt det, der er fællesskabets forudsætning*

*Sådan var også hendes teologi,
hendes måde at være præst på
Tingene hang sammen
en hvilende personlighed med et uroligt sind
- den uro, som beskæftigelsen med kristendom gir*

1. december 1999

*International AIDS-dag, Bodil på prædikestolen i Budolfi
(den nyfødte Christian medbragt i lift)
stærk prædiken, trøsten svøbt i empati
henvisning til den barmhjertighed, der kommer udefra
"vi lever af den"
henvisning til "frihed og nye livsvilkår
for fangne og bundne mennesker"
Kan man være forprædikant, den første blandt lige kvinder?*

Beretningen om køreturen til Silkeborg:

*"Jeg skulle køre alene til campingpladsen, jeg kendte den
men jeg kunne ikke finde derned
kørte forkert, var inde og spørge om vej, kørte forkert
inde og spørge om vej igen, kørte forkert
det var sent, da jeg kom frem" -*

Sygehuset

*Den skaldede patient,
stort ar efter endnu en hjerneoperation
ukendelig
og dog var det Bodil
smil og tårer
tvunget til at berede sig til afsked*

Forbandede sygdom

Forbandede død

Ubærlige savn

*Begravet af en nær og kær veninde
Overlevet af moderen med otte år
Erindret af en endnu levende*